atq₃ creberrime qui vehemēter affect⁹. voces
ille influebant auribus eius. ⁊ eliquebatur ve-
ritas in cor eius. ⁊ fluebāt lachryme ⁊ bñ erat
illi cum eis.

¶ Dominica prima poſt paſce.

OMne quod na
tum eſt ex deo vincit mūdū. j. Joh. v.
A Apes eligūt ⁊ aſſumūt ſibi regē magnitudine
⁊ ſpecie magis inſignem. et qđ i rege p̄cipuum
eſt. magnitudine clariorem. hūc naturali affe-
ctu diligūt. ⁊ ſumma defenſiōe defendunt. Nā
totum aluearīū ſuccis arborū generoſam vim
habentium ⁊ amarum p totum liniuit ⁊ contra
hoſtes ſe muniunt prout poſſunt. vt dicit magi
ſter. xij. ꝓprietatum. Moraliter p apes qui di
cte ſunt ſine pede. eo ꝙ ſine pedibus naſcūtur
intelligūtur boni homies ⁊ deuoti. q̄ nati ſunt
nūc vt ſperat̄ p veram penitentiaꝫ ſine pedib⁹
malignitatis. et p̄cipue ſine illis pedibus. De
q̄bus dr̄ Prouer. j. Pedes illoꝝ ſcꝫ malorum
ad malū currūt. ⁊ hi pedes q̄bus ſic mali. id ē.
aīe peccatrices ad malum currunt. ſunt ipſe i-
teriores nequitie ⁊ affectus malignitatis. Sꝫ
ſine illis pedib⁹ nati ſunt ſpiritualiter boni ho
mines q̄ iam penituerunt. ⁊ nequitias interio-
res ⁊ affect⁹ malignitatis abſciderūt. Iuxᵗ il-
lud Mat. xviij. ⁊ Marc. ix. Si pes tu⁹ ſcāda-
lizauerit te. abſcinde eum. ſcꝫ p penitentiaꝫ. et
ꝓijce abs te. Sicq₃ abſciſis illis pedib⁹ neq̄ti-
arū ⁊ malaꝝ affectionū elegerūt ſibi regē chri
ſtum magnitudine magiſq₃ et ſpecie inſignem.
quem i ſacramento venarabili in aluear io cor-
diū aſſumpſerunt. De cuius magnitudie dicit
ps̄. xcv. Magn⁹ dn̄s noſter ⁊ magna v̄tus ei⁹
Et de ſpecie dicit ps̄. xliiij. Speciosus forma p̄
filijs hoīuꝫ. Hūc eni diligūt et ſūme cuſtodiūt
ne ab aliquo pctō ledatur. Sꝫ quia ſc̄m beatuꝫ
Aug. li. ſolilo. c. vlt̄. ⁊ iuxᵗ beatū Bern̄. li. me-
dita. c. xij. Tres ſūt hoſtes bonos et deuotos
impugnātes. ſcꝫ mūdus. caro. ⁊ diabol⁹. Iteꝫ
boni ⁊ deuoti tanq̄ apes ſolertes aluearia mē
tium ſuaꝝ amaritudine afflictionū ⁊ fletum li-
niunt. ⁊ contra hoſtium ſuggerētium dulcia et
maligna temptamenta defendūt. ⁊ eos vincūt
quia pium regem ⁊ manſuetum quem apud ſe
cuſtodiunt conſolatiorem audiunt. Joh. xvj.
In mundo preſſuram habetis. ſcꝫ ab homini-
bus varijs. ſed confidite. quia ego vici mūduꝫ
⁊ hoc vult ſcꝫ Joh. i verbo allegato. Omne id
ē. omnis vir vel mulier qđ natū eſt ex deo. ſcꝫ
ſpūaliter p pn̄iam vincit mundū. In q̄b⁹ v̄bis
breuiter duo tāgit. Primo genealogiā v̄tualē.

ſbi. oē qđ natū ē ex deo. Scđo victoriā mūdia-
lem. ibi. vincit mūdū ⁊c. Pro quo ē notanduꝫ B
quorundā infantiū formatio citi⁹. ⁊ quorūdaꝫ
tardi⁹ cōplet̄. Sūt eni q̄dā q̄ dicūt in. xxx. die-
bus cōpleri. et tales. vj. mēſe naſcūt̄. ſꝫ ꝓpter
teneritudinē nō poſſe viuere dicunt. Quidā in
xxxv. dieb⁹ pficiūt̄. qui. vij. mēſe naſcuntur. ⁊
tales viuere poſſe ꝓbant̄. Quidā v̄o. xl. dieb⁹
formāt̄. qui. viij. mēſe naſci ꝓhibet̄. neq₃ tales
in vita ſeruant̄. ⁊ ꝓbat̄ hoc p Cōſtantinū et ga
lienū medicos. qui dicunt omnē infanteꝫ in ſe-
ptem menſibus motū habere. qui ſi adeo ē for
tis vt naſci poſſit ad vitam. vtiq₃ conualeſcit.
Si v̄o tunc non egreditur vel naſcitur ipſe ſuo
motu debilitat̄. et ſumme patit̄. Ideo ſi ſequē-
ti mēſe. ſcꝫ octouo exierit nō ꝯualeſcit. Sed ſi
vſq₃ ad nonū mēſem vl̄ ad p̄ncipiū decimi q̄e-
uerit iteꝝ vires aſſumit. iđ nat⁹ ad vitā ꝯuale-
ſcit. Moralit̄ ſicut eni quorūdaꝫ formatio in-
fantiū citi⁹ aliquoꝝ tardi⁹ cōplet̄. ita i amore
dei i quo ſpūalis pfectio vite ꝯſiſtit. q̄daꝫ citi⁹
⁊ q̄dā tardi⁹ pficiūt̄. Nā ſic q̄dā i. xxx. diebus
cōplet̄. ſic q̄dā etiā in fide ſancte trinitatis ⁊ i
obſeruātia decalogi pficiūt̄. Nā tricenari⁹ nu-
mer⁹ ꝯſiſtit ex nūero ternario ⁊ denario. quia
ternari⁹ i denariū duct⁹. i. ter decē faciūt. xxx
vbi i ternarios fides ſancte trinitatis. ⁊ in de-
nario. x. p̄ceptoꝝ obſeruātia deſignant̄. In fi-
de ſancte trinitatis pfecti fuerūt hi tres pueri
Ananias. azarias. ⁊ miſahel. qui ita dixerunt
Dan̄. iij. Benedicam⁹ patrē ⁊ filiū cum ſancto
ſpū. Et ſilr̄ dauid q̄ ait ps̄. lxvj. Benedicat
nos de⁹. ſcꝫ pater. de⁹ noſter. ſcꝫ fili⁹. ⁊ benedi
cat nos de⁹. ſcꝫ ſpūſanct⁹. Et idē. ſcꝫ martin⁹
ꝯfeſſus ē. In hac aūt fide trinitatis ſctē n̄ fuer̄t
cōpleti ⁊ pfecti ph̄i gētiles. Quia dic̄ beatus
Aug⁹ ſup Exo. viij. ꝙ ſūmi gētiū ph̄i defecer̄t
i tertio ſigno n̄ i p̄mo vel i ſcđo. q₂ vſq₃ ad ter-
tiā pſonā nō valuerūt puenire Et ſubdit diſtin
ctionē ſūme trinitatis. quā fides catholica pſi
tet̄ nullaten⁹ habuiſſe vl̄ hr̄e potuiſſe abſq₃ do
ctrine ⁊ iterne inſpiratiōis reuelatiōe. Et ad-
dit. Fit eni tribulatio trib⁹ modis. p opa. per
doctrinā ⁊ p iſpiratiōeꝫ. Reuelauit eis p opa
veritatē. ſꝫ nō p doctrinā vel iſpiratiōeꝫ. Vide
rūt ḡ ǒ lōginquo veritatē. ſꝫ non appropinq̄-
uerūt p humilitatē. Nō ḡ illas tres perſonas
dicunt̄ cognouiſſe. ita ꝙ eas diſtincte veracit̄
⁊ ꝓprie itellexiſſent. Sꝫ q₂ illa eē cognouerūt
in deo q̄ illis trib⁹ pſonis i ſacra ſcriptura fre-
quēter ſolent diſtinctim. et ſpecialiter attribui
ſcꝫ potētiam. ſapiaꝫ. ⁊ bonitatē. q̄ ſpūiſctō ſe-
pi⁹ attribuit̄. ex quo tn̄ ſic vna ⁊ eadē potentia
ſapia ⁊ bonitas ſunt. Sicut eni ex motibus et
ex āminiſtratione corporis aīaꝫ quā nō vides

intelligis. Sic ex ãminiſtratiõe totius mũdi et
regimine oĩuꝫ creatorẽ intellexerũt. hec Aug⁹
Sed ĩ obſeruatione decalogi cõpletus fuit ille
adoleſcẽs. q̄ dixit ad ieſum Matth. xix. Ma-
giſter bone q̄d faciã vt vitã eternã habeã? Cui
ieſus. Si vis ad vitam ingredi ſerua mãdata.
Dixit illi. que. Jeſus aũt dixit. nõ homicidiuꝫ
facias. nõ adulterabis. non facies furtum. nõ
falſum teſtimoniũ dices. honora patrem tuuꝫ
ꝛ matrẽ tuã. et diliges ꝓximuꝫ tuũ ſicͭ teipſum
Dicit illi adoleſcẽs. Hec oĩa cuſtodiui a iuuen
tute mea. Jn hac aũt obſeruãtia decalogi ꝑfe-
ctus fuit Dauid q̄ ait pſ̄. cxviij. Serua mãda-
ta tua ꝛ teſtimonia tua. q꞉ omnes vie mee ĩ cõ-
ſpectu tuo. Et adhuc inueniunͭ boni hoĩes q̄
de die in diẽ in obſeruantia decalogi ꝓficiunt.
Jdeo tales in. vj. menſe ſpũaliter naſcũͭ. Per
vj. menſes intellige ſex opera miſericordie. de
quib⁹ dixi ſupra pte. j. dñica ſcd̄a in aduentu.
G ſermone. ij. h. n. Attamẽ non obſtante ponam
de eis hec que obmiſſa ibi fuerunt. Primũ ẽ de
cibatione eſurientium ad quã hortamur p ſcri
pturam. Neemie. viij. Mitte partes eis q̄ non
p̄parauerũt ſibi. Et Eccl̄s. xi. Mitte panẽ tuũ
ſup tranſeuntes aquas. q꞉ poſt multa tpa ĩue
nies eũ. Aque tranſeuntes ſunt populi morta
les. ij. Reg. xiiij. Oẽs morimur ꝛ quaſi aque ĩ
terraꝫ dilabimur q̄ non reuerteneͭ. Et Luc. iij.
Qui hꝫ eſcas det nõ habenti. Et Job dedit no
bis exemplũ. c. xxxi. Si comedi buccellã meã
ſolus. ꝛ non comedit pupillus ex ea. Et Luc.
xiiij. ait dñs. Cum facis conuiuium. voca pau
peres. debiles. cecos. ꝛ claudos. ꝛ beat⁹ eris
quia non habent vnde tibi retribuere poſſint.
retribuetur autẽ tibi in retributione iuſtorum.
Scd̄m eſt de potatione ſitientium. ad quã hor
tatur quilibet. Prouer. xxv. Si ſitit inimicus
tuus potum da illi. Qui enim cibum ſine potu
dant pauperi. tale prandiuꝫ dant domino q̄le
conſueuit dari aſino. Tertium ẽ de collatione
egentium. Quia dicit beatus Job. xiij. Qui ac
cipit ſi quem miſerũ me accipit. De hoc ſupra
plura habes pte. j. dñica. j. poſt ephie. ſmone
j. M. c. d. De his tribus. ſcꝫ qui p oppoſitum
nõ cibãt. potant. ꝛ colligunt hoſpitando pau-
peres. refert Holcot lectione. ccix. ꝙ q̄daꝫ ſe-
nator caſtrum ſibi cõſtruxerat pulchrũ. ſuper
cuius ianuam metrice ſic ſcripſerat. Decretuꝫ
deͭ ne dormiat aut epuletur. Hic gens villana
ſed achilles plato dyana. Jntendẽs p hoc or-
dinari. ꝙ nullus ad caſtrum vel hoſpitiũ reci-
peretur niſi eſſet miles. ꝓhus vel dña cui appa
ruit dominus ĩ ſomnis. ꝛ ait. Me ꝛ meos a ca
ſtro tuo conaris excludere. propter q̄d et te a
caſtro meo q̄d eſt celum non iniuſte intẽdo pri
uare. Cum ergo ſenator iudicialem ſententiaꝫ
eſſet recepturus. interpoſuit ſe q̄dam vir dei ꝓ
eo. ſupplicans ꝛ obtinuit. ꝙ ſenator p̄ceptum
mutaret quod verſibus ĩ ſupradictis dederat
deinceps hoſpitalitati deuote ſe manciparet.
Jdeo dixit ſibi. Muta decretum. ſanctoꝝ col
lige cetum. Hudum martinũ. lazarum. iacobũ
peregrinũ. Quartum eſt de veſtitione nudoꝝ F
ad quod hortatur dñs Luc. iij. Qui habet du-
as tunicas det vnaꝫ non habenti tunicã. Hoc
enim opus multum cõmendant exempla ſan-
ctorum. Et p̄mo exempluꝫ dei. qui Ade ꝛ vxo
ri eius poſtq̄ ceciderunt in ſtatu miſerie fecit
tunicas pelliceas. Geñ. iij. Secũdo exempluꝫ
Tobie. qui nudis veſtimentum p̄bebat. Tob.
j. Exinde Job qui ait. Si deſpexi p̄tereuntem
eo ꝙ non haberet veſtimentum. De veſtimen-
tis ouiũ mearum calefactus eſt pauper. Job.
xxxj. Quintũ ẽ de viſitatiõe infirmoꝝ. q꞉ dicͭ
Job. v. Viſitans ſpeciem tuam non peccabis.
qui his inſiſtit operibus facile peccatũ vincit
Sextũ ẽ de viſitatiõe ſeu incarceratoꝝ libera
tione. nam hoc opus miſc̄die cõmendaͭ nobis
exemplis ſanctorũ. Quia de Tobia legiͭ. j. c.
ꝙ pergebat per omnes q̄ erant in captiuitate.
et monita ſalutis dabat eis. et Job de ſe dicit
xxix. Conterebam ſolum molas iniqui. ꝛ d̄ dẽ
tibus illius auferebam p̄dam. Daniel etiã Su
ſannam adiudicataꝫ morti liberauit. Dañ. xiij
Jdeo de talib⁹ dicit apl̄us ad Heb. x. Vinctis
compaſſi eſtis. Hec ſũt ſex opera miſericordie
in quibus ſi homo naſciͭ ſpũaliter vincere po
teſt mundum ꝛ diabolum realiter. Quia ẽ mo
dus valde efficax ad vincendum diabolũ. Q̄d
ꝓbat beatus Aug⁹. ſuper illo verbo pſ̄. Miſe
ricordia mea ꝛ refugiũ meuꝫ. q. d. De nulla re
ſic vinciͭ inimicus. ſcꝫ diabolus ſicut de miſe-
ricordia. Sed timendũ ẽ ꝙ hi qui ſic interduꝫ
naſcunͭ ſpũaliter ex. vj. operib⁹ miſericordie.
tñ ĩ hac vita ſpũali nõ pſeuerãt. q꞉ q̄uis exer-
cent opa miſc̄die. tñ in illis non pmanere vidẽ
tur. cuꝫ tñ dicit glo. ſuper Leuiͭ. ij. Miſericor
dia nunq̄ impletur. q꞉ ſi miſerearis q̄tum po
tes. plus tamen velle debes. q꞉ diciͭ. Tob. iiij
Quantũ potes eſto miſericors. Jdeo q̄ volũt
vincere mundũ ꝛ diabolum. opa miſericordie
vſq3 ad vltimũ poſſibilitatis conenͭ exercere.
ſciẽtes q꞉ pfecta miſc̄dia nõ hꝫ vltimum. Qui
ergo pſeuerauerit ĩ opib⁹ miſc̄die vſq3 ad fineͭ
h ſalu⁹ erit Mat. xxiiij. Quidã v̄o infantes in G
xxxv. diebus pficiuntur qui in ſeptimo menſe
naſcuntur ꝛ tales viuere ꝓbantur. Sed in hoc
moraliter ſignificatur. q̄uis aliqui ĩ ternario
ſcꝫ in fide ſancte trinitatis. ꝛ in obſeruãtia de-
calogi ꝓficiuntur tamẽ huic ternario additur

quinarius q̇ ē numer⁹ vulneꝝ xp̄i. qꝛ tľes poſt
fidē trinitatis ꝛ obſeruantiā decē p̄ceptorum
habent vulnera xp̄i ꝑ cōpaſſionē i ſemetipſis
ſicut apl's qui ait. Ego ſtigmata dñi ieſu i cor-
pore meo porto. Ad Gal'. vj. Et illi naſcunť in
ſeptimo menſe. Et per ſeptem menſes intellige
ſeptē dona ſpūſſancti. q̄ ſūt valde efficacia ad
vincendum mundum cum ſuis peccatis. de q̇-
bus vide infra de ſpirituſancto. ſermone ſcḋo
M. Vel ꝑ ſeptem menſes intellige ſeptem vir-
tutes. ſcꝫ tres theoloicales. ꝛ quattuor cardi
nales. Prima igitur v̓tus theoloicalis eſt fi-
des. q̄ vicit mundum cum ſuis cōcupiſcentijs
et peccatis. ſicut teſtať hic apoſtolus. Hec eſt
victoria que vicit munduꝫ. fides veſtra. Et be
atus paulus ad Heb. xj. Sancti per fidem vi-
cerunt regna. Sed ex quo fides eſt multiplex.
de qua verū eſt ꝙ vicit mundū. Reſpondeť ꝙ
hoc intelligiť de fide vera ꝛ viua charitate in-
formata. Et deſcribitur ſic ab aliquib⁹. Fides
ē habitus informatus charitate illuminās mē
tem ad credendum. ꝛ hoc ē quod diciť. Fides
purificans corda eoꝝ. Act. xv. Et ſicut hec fi
des vincit oēs rationes naturales ꝛ oēs erro-
neas ſuggeſtiones. ita vincit mūduꝫ nō ſolum
quo ad ei⁹ delectationes. verūetiam ſingulas
aduerſitates ſupat ꝛ tribulationes. Iuxͣ illud
In oib⁹ ſumite ſcutū fidei vt poſſitis extingue
re ignea tela nequiſſimi Eph. vj. Et ꝓpter hoc
H dicit Alanus ꝙ fides eſt prior omni alia v̓tute
Et hoc ſcḋm ipſum non debet intelligi de priori-
tate temporis. cauſe vel dignitatis ſed de pri-
oritate euidentie vel oſtenſionis. vt ſit ſenſus.
Fides euidenti⁹ ē ſignū inter v̓tutes noſtre iu
ſtificationis. ꝓ cui⁹ declaratiōe diċ ꝙ duplex
ē iuſtificatio. p̄ma pctōꝝ remiſſio. ſcḋa prime
grē̄ infuſio. ꝛ vtraqꝫ fit gratis. qꝛ nō p̄ueniente
merito fidei vel alio. ſꝫ cuꝫ dr̄ ꝑ apl'm. nos iu-
ſtificari ꝑ fidē. intellige ꝙ fides nō ſit cauſa. ſꝫ
ſignū iuſtificationis. qualiter dr̄ Luc. vij. Di-
miſſa ſunt marie magda. peccata multa qm̄ di-
lexit multum. i. dilectio eſt ſignū dimiſſiōis nō
cauſa. Non eni qꝛ dilexit dimiſſa ſunt peccata
I qꝛ infuſa eſt dilectio. Scḋa virtus theoloica ē
ſpes q̄ multa bona facit in aīa. ſicut figuratur
Apoc. viij. vbi legiť ꝙ ſcḋs angelus cecinit et
mons magn⁹ ardēs igne miſſus ē i mare. et fa-
cta ē tertia ꝑs maris ſanguis. ꝛ mortua ē ter-
tia ꝑs creature eoꝝ q̄ hēbāt aīas i mari. ꝛ ter-
tia ꝑs nauiū iterijt. Scḋs angelus vt exponit
Anſhel. li. vij. c. xxxj. eſt ſcḋa v̓tus theoloica.
hec tuba canit qn̄ penitēti veniā ꝓmittit. ꝛ tūc
magn⁹ mōs. i. anim⁹ eleuat⁹ igne ardens. i. fer-
uēs charitate mittiť i mare. i. i amaritudinē ti
moris ꝛ doloris. ꝛ tūc fit tertia ꝑs maris ſan-
guis. Prima ꝑs maris ē amaritudo timoris.
ſcḋa doloris. Ex his duabus aliqn̄ ſeqť tertia
ſcꝫ amaritudo deſperatiōis. ſꝫ oino hāc exclu
dit ſecuritas ſpei. ꝛ ꝯuertit i ſanguinē. i. i p̄nie
aſperitatē. ꝛ carnis mortificationeꝫ. Itē p̄ma
ꝑs eoꝝ q̄ hēbat aīas i mari. ē pena mūdi. ſcḋa
pena purgatorij. tertia pena iferni. Et hec ter-
tia moriť. qꝛ hunc timorē ſpes excludit. Item
naues humane mentis ſunt cogitatiōes nccīe
q̄ ſunt circa illa q̄ ſunt ſalutis. Scḋa ꝑs ſūt co
gitationes ꝑfecte q̄ ſunt circa opa erogatiōis
q̄ nō ſunt de ncc̄itate ſꝫ de ꝑfectiōe. Tertia ꝑs
ſunt cogitatiōes vane. q̄ ſunt circa vanitatem
Hec tertia ꝑs interijt canente tuba ſcḋi angeli
id ē. ſpeculo ꝓmittēte veniā ꝛ miſcḋiaꝫ dei. Iu
xta illud pſ̄. xlvij In ſpū vehemēti ꝯteres na.
tharſis. i. cogitatiōes q̄rētes vna hui⁹ mundi.
Tertia v̓tus theoloica eſt charitas. quā q̇ hꝫ K
ſpūaliter viuit vita grē̄. qꝛ ipſa ē vita operum
ꝓpter qḋ dicit Greg. nihil hꝫ viriditatis ram⁹
boni opis niſi maneat i radice charitatis. Si
v̓o q̇s charitatē nō hūerit vita ſpūali nō viuit.
Iuxͣ illud. j. Joh. iij. Qui n̄ diligit manet i mor
te. glo. diċ. qꝛ caret charitate q̄ eſt vita grē̄. iō
charitatē nō hn̄s eſt q̄ſi leo mortu⁹. Iuxͣ illud
Eccs. ix. Melior ē canis viu⁹ leone mortuo.
Sine charitate nāqꝫ nihil viuit vita grē̄. ſꝫ oīa
ſūt mortua. oīa arida. ſiċ dicit glo. ſup illud. j.
Cor. xiij. Siċ corp⁹ ſine aīa mortuū ē. ſic aīa
ſine charitate mortua deputabiť. Iſta q̇dē ter
tia v̓tus theoloica ſiċ vitā ſpūaleꝫ hoī tribuit
ſic ꝛ amorē vincit mūdi. ꝛ deſpicere faċ. Quia
dicit beat⁹ Greg. omel. ij. ſup illud Cant. vlť.
Fortis ē vt mors dilectio tua. qꝛ ſiċ mors cor
pus iterijt ſic ab amore reꝝ tꝑalium eťne vite
charitas occidit. Nā quē ꝑfecta charitas ab-
ſorbuerit a deſiderijs t̄renis velut inſenſibileꝫ L
reddit. Quarta v̓tus iuſticia p̄ma ḋ v̓tutibus
cardinalib⁹ quaꝫ q̇ hꝫ naſciť ad vitā ſpūalem.
Quia dr̄ Prouer. xij. In ſemita iuſticie vita.
Qui aūt eā non hꝫ acq̇rit morteꝫ. Iuxta illud
Sap. j. Iuſticia ꝑpetua ē ꝛ imortalis. Iniuſti-
cia aūt mortis acq̇ſitio ē. Iō a iuriſperitis de-
ſcribiť ſic. Iuſticia ē ꝯſtans ꝛ ꝑpetua volūtas
ius ſuū vnicuiqꝫ tribuēs. Ex q̄ diffinitiōe ha-
bes. ꝙ iuſtus ē qui eſt i opando volūtari⁹. fir-
mus. diuturn⁹. ꝛ rect⁹. Et poniť in ipſa primo
volūtas. ad oſtendendū ꝙ act⁹ iuſticie dꝫ eſſe
volūtari⁹. Iuxͣ illud pſ̄. Exultēt ꝛ letē. q̇ vo.
iuſti. tuā. Secundo addiť conſtās. ad deſignā-
dum firmitatem ꝓpoſiti. videlicet vt in ꝓpoſi-
to faciendo iuſticiā firmiter ꝑſeueret. Iuxta il
lud Job. xvij. Tenebit iuſtus viam ſuam. Ter
tio additur ꝑpetua ad innuendū ſtabilitatē ſi-
ue diuturnitateꝫ. vbi nota volūtas poteſt dici

duplíciter ꝑpetua. Uno modo ex parte iuſti q̄
ꝑpetue durat. et ſic ſola dei volūtas ē ꝑpetua
Alio modo ex parte obiecti qñ aliq̄s vult per=
petue facere aliq̄d. et hoc req̄rit ad rōnē iu=
ſticie. q2 nō ſufficit ad ratione ̄iuſticie. vt aliq̄s
velit ad horā in aliquo bono negocio ſeruare
iuſticiā. q2 vix īuenitur aliq̄s q̄ velit ī omnib9
iuſte agere. ſed req̄ritur vt habeat voluntatē
ꝑpetuo iuſticiā ſeruandi. Iuxta illud pſ̄. cv.
Beati q̄ cuſto. iudi. ꝛ faciūt iuſti. in oī tp̄e. Et
nota ſicut iuſt9 vitā gratie acq̄rit. Iuxta illud
Sap̄. v. Iuſti in ꝑpetuum viuēt. ſcꝫ vita gr̄e et
gl̄ie. Ita etiā mundū cū ſuis oblectatiōib9 vin=
cit. quia non ꝯtriſtabit iuſtū q̄cq̄d ei acciderit
M Prouer. xij. Quinta virtus ē prudētia ꝛ ſcd̄a
virtus cardinalis. Et ſm̄ Aug. ē in p̄cauendis
inſidijs. quā q̄ poſſidet ſp̄ūaliter ꝛ recte viuit.
Iuxta illud Senece in li. de virtutib9. iiij. car=
dinalibus. Quiſquis prudētiā ſeq̄ deſideras.
tūc ꝑ rationē recte viuas. ſi oīa p̄us eſtimes ꝛ
ꝑpenſes. Et nota ſicut prudentia vitā tribuit
ſp̄ūalem ꝛ cōſeruat. ſic etiam mundū cū ſuis
temptationibus ſupat. et hoc ꝓbatur in geſtis
romanoꝝ. ꝛ idem ſcribit partim Apiarius. c.
xvij. de quodam adoleſcēte. qui patri ſuo regi
ſucceſſit ī regno. Accidit eo ſemel ſedente ī mē
ſa. venit q̄dam mercator ad portā dicēs ſe ha=
bere vtilia ꝓ ꝑſona regis. Per ianitorē igitur
intromiſſus venit ad regem. ꝛ īterrogatus ab
eo tres ſe habere prudentias venales aſſeruit
Cum ḡ rex de eis quereret. ait ille. Prima eſt.
Quicquid agas prudēter agas et reſpice finē
Secūda eſt ꝙ nunq̄ viam publicam ꝓpter ſe=
mitam dimittas. Tertia eſt nunq̄ hoſpitiū ad
manendum de nocte alicuius accipias vbi do=
minus domus ſenex eſt. ꝛ vxor iuuencula. Da
ta igit̄ ſibi pecunia p̄mā ſapientiā ſcribi fecit
in omnib9 locis in q̄bus habitabat. in manu=
tergijs ꝛ in mappis. Poſt ergo ſucceſſum tem
poris rex in ſapientia ꝓficiens ꝛ virtute. inſti=
tuit fortiter animū ſuum vt eriperet populum
humilem. qui a nobilioribus terre premebatur
grauiter. ꝓpter q̄d nobiles in ſeditionē verſi.
cum eū in aperto ꝓpter fauorem populi occi=
dere nō auderent. occulte raſorem adduxerūt
vt ipſum nouaculo iugularet. Cū igitur raſor
radere incepiſſet. vidit in manutergio q̄d circa
collum regis pendebat p̄mā ſapiētiā. Quicq̄d
agas. Uel ſic vt ait Apiari9. Temere nihil at=
temptes. niſi prius cogites quid ſequatur. Et
quia fuit litteratus. hoc viſo manum tremulā
retraxit. Quod videns rex cauſam querit. ꝛ ī=
uenit huius rei veritatem. ꝛ ſaluatus ē a mor=
te. Ecce quomodo p̄ma ſapientia vicit mundū
cū ſuis habitatoribus malicioſis. Deinde cū

nec ſic eum occidere potuiſſent poſuerunt inſi
dias in quadam ſemita per quam rex tranſire
debebat. vt eo veniēte in ipſum irruerent ꝛ ne=
carent. Dum igitur ad ipſum veniſſet. recorda
tus eſt ſecūde ſapientie. vt viam publicā non
dimitteret ꝓpter ſemitā. In via publica ꝙuis
eſſet longior equitauit. Sed qui ī ſemita eq̄ta=
uerāt omnes occiſi fuerunt. Sic rex per ſcd̄ā
prudētiā iteꝝ hos malicioſos vicit. Poſtea
cum ipſe per viam publicam ad ciuitatem per=
ueniſſet. ꝛ hoſpitē apud quem hoſpitari debe
ret ſenem vidiſſet. memoratus eſt tertie prudē
tie. occulte camerario ſuo dixit. vt ſibi alibi d̄
hoſpitio ꝓuideret. Quo facto. hi maligni hoc
neſcientes cum hoſpite cōuenerunt. vt regem
in lecto iugularent. Sed cum ipſe ibi non eſſet
omnes in hoc hoſpitio remanentes occiſi ex=
titerunt. ꝛ ſic rex tertio per ſuam prudentiā vi
cit mundi ſapientes ꝛ fallaces. Sed hoc ad lit
teram dictū eſt. Ideo aliquid moralitatis eſt
ex illo requirendum. Nam adoleſcens rex ille
eſt quilibet homo chriſtianus. q̄ debet rege=
re corpus ſuum vt anime ſue ſit ſubiectum. q2
anima eſt ſicut dñā. corpus autem habet ſe vt
ancilla. Et ſicut dñā debet regere ancillam. ꝛ
nō ancilla dñām. ſic aīa debet regere corp9. et
non corp9 aīā. Quia dicit Bern̄. li. medi. c. iij
Dñā ancillari ꝛ ancillā dñari magna abuſio
ē. Janitor ī porta ē volūtas libera. q̄ nullū in=
tromittit peccatū niſi ſit volūtariū Quia dicit
Aug9 de vera religione. Uſq3 adeo peccatum
volūtariū malum ē vt niſi ſit voluntariū nullo
modo ſit peccatū. Et habet̄ allegatiue. xv. q. i
. §. Qd̄ aūt. Ubi dic̄ Aug9. Ex volūtate itaq3
peccata ꝓcedūt. que libero mentis arbitrio ex
delinquentis ꝓpoſito cōmittūtur. Mercator
aūt q̄ venit ad portā chriſt9 eſt. q̄ dicit Apoc̄.
iij. Ego ſto ad hoſtiū ꝛ pulſo. ſi q̄s audierit vo
cem meā ꝛ aperuerit mihi ianuā. introibo ad
illū. Aperi ergo huic mercatori ſcꝫ xp̄o ſecre=
tum cordis tui. ꝛ ipſe te tres prudentias edo=
cebit. q̄bus mundum ꝛ diabolū vincere poſſis
p̄ma ē de finis ꝓſpectione quam dat vnicuiq3
Deut̄. xxxij. Utinā ſapent et itelligerēt ac no=
uiſſima ꝓuidcērt. q. d. Utinā ſapes ꝛ intellige=
res q̄ dei ſunt. ꝛ itelligeres q̄ mūdi ſunt. ꝛ ꝓui=
deres q̄ inferni ſunt. ꝑfecto deum timeres. ſu=
perna appeteres. mūdū ꝯtemneres. ꝛ infernū
horreres. Et dicit autor ī ſpe pctōꝝ ſup illud
Eccī. vij. Memorare nouiſſima tua. ꝛ ī eternū
nō peccabis. Non inquit poterit melius caro
luxurioſa domari ꝙ ſemper cogitare. q̄lis erit
mors tua Et ſi talē meditationē habuerl felicē
te dicēt oēs generatiōes. Et ſubdit meditatio
enī nihil aliud ē ꝙ mētis ditatio. Peroptime

mēs tua ditat̄. q̄n ꝯtra cūcta aduerſantia ſcia
ꝓuidētie illuſtrat̄. Et iter̄ dic̄. Legit̄ eni i poe-
tria. ꝙ. c. luia agrus i capite hēbat. Nō ita pt
itelligi. Quia ex oi tpe ſui itra mentis ſue cir-
cūſpectiōeꝫ prudētiā mētis poſſidebat. Igit̄ ſi
tāto ſtudio pollebat poeta pagan⁹. multo for-
ti⁹ ppl̄s xpian⁹ ⁊ cleric⁹. Iſto ḡ arg⁹. imo cau
tior eo. ſtudioſior illo. prudētior illo. vt ſapi-
O as ⁊ itelligas. Scda prudētia ē quā dat dn̄s d̄
vie publice āmbulatiōe. ⁊ hec via ē via regia mā
datoꝝ. in q̄ āmbulauit dauid. pſ̄. cxviij. d. Viā
mādatoꝝ tuoꝝ cucurri. Hec ē via lucida in q̄
ſolūmō āmbulāt filij dei. Iux̄ exhortationeꝫ dn̄i
Ioh. xij. Ambulate dū lucē hētis. vt nō tene-
bre vos cōphēdāt. In via hac publica dꝫ q̄li-
bet āmbulare. ⁊ ſemitas occultas pctōꝝ deuita
re. q: i his ſunt varie inſidie demonū. ſic̄ teſta
tur Grego. i omel. Maligni inq̄t ſpūs iter no-
ſtrū q̄ſi q̄dā latrūculi obſidēt. Et Gen̄. xlix. dr̄
de diabolo. Fiat Dan coluber i via. ceraſtes i
ſemita diuidens vngulas equi. Tertia prudē-
tia ē de mundi fugitione. Eſt eni mūdus ille ſe
nex apud quē nō eſt manēdū in amore. q: non
ē diligendus. Iuxta illud Greg. in omel. Dn̄s
ac redēptor noſter paratos nos inuenire deſi
derans. ſceneſcentē munduꝫ q̄ mala ſequūt̄ de-
nūciat vt nos ab eius amore compeſcat. Iſte
q̄dem ſenex mundus habet vxorem valde iu-
uenculā. et hec eſt vanitas q̄ de die in diē iuue-
neſcit. ſicut videm⁹ ꝙ i ſpiritu Salomon excla
mauit. Eccl̄s. j. Vanitas vanitatum vanitas et
oia vanitas. Et dauid in pſ̄. xxxviij. Vniuer-
ſa vanitas ois hō viuens. Et Sap̄. xiij. Vani
ſūt oēs hoies i q̄b⁹ nō ē ſcia. ſcꝫ ſanctoꝝ. Id-
circo mūdus ille ſenex frigid⁹. ſicut legit̄ d̄ ar-
ſenio ſctō arſene. Fuge mūdū ⁊ ſaluaberis. Et
ſilr̄ ſua vanitas ē relinquenda. Et petit q̄li-
bet cū Salomōe Prouer. xxx. Vanitatē ⁊ ver
ba mēdacij longe fac a me. Ratio q̄re mūdus
⁊ vxor ſua iuuēcula vanitas ſunt fugiēdi ē illa.
q: ſatrape ſeu nobiles. id eſt. demones cuꝫ eis
ꝯdixerunt vt omnes amatores ipſoꝝ alliciāt
⁊ occidāt. Dicēt eni hec duo de quolibet ama-
tore. illud Sap̄. ij. Morte turpiſſima cōdēne-
mus eū. Ideo dicit. Proſper i ſuis ſententijs
Reſpice teipſum. q: mortalis es. q: terra es.
et i terrā ibis. circumſpice eos qui ſilib⁹ fulſe-
re ſplēdorib⁹. vbi ſunt quos ambiebāt ciuium
potentatus. vbi ſunt inſuperabiles oratores.
vbi q̄ ꝯuenietib⁹ feſta diſponebāt. vbi equoꝝ
ſplēdidi amatores vel imitatores. vbi exerci-
tuū duces. vbi ſatrape ⁊ tyrāni. nōne omnia fa
uilla ⁊ puluis? nōne in paucis vſibus eoꝝ vi-
te memoria? Reſpice ſepulchra. Quis ſeruus
quis dn̄s. quis diues. quis pauper. Diſcerne

ſi potes vinctum a rege. a debili fortem. ⁊ pul-
chrum a deformi. hec Proſper. In qua quideꝫ
pulchra autoritate mūdi diſſuadeat dilectio-
nem. ⁊ ꝙ non eſt ſecurū apud ipſum hoſpitari
Quapropter beatus Bern̄. in quodam ſmōe
hortat̄ dicens. Viri ꝓuidi feſtinem⁹ ad locum
tutiorem. ad agrū vberiorē. ad paſtū ſupioreꝫ
vel ſuauiorē. vbi habitem⁹ ſine metu. abunde-
mus ſine defectu. ⁊ ſine faſtidio epulemur. Se- Q
xta virtus temperātia eſt. ⁊ tertia v̄tus cardi-
nalis. Hec ad litterā ſeruat vitam corporaleꝫ.
Quia vt dicit ſapiēs. Qui abſtinens eſt. ſcꝫ in
metu et loq̄la adijciat vitā. Et multo forti⁹ na
ſcitur per eam homo ad vitam ſpiritualē. Nō
ſic patet. quia ipſa hoiem ſpūaliter circūcidit
videlicet a peccatis q̄ cauſant morteꝫ aie. De
qua circūſione dr̄ Deut̄. xxx. Circūcidet dn̄s
de⁹ tu⁹ in toto corde tuo. Et ad hunc hortatur
Hiere. iiij. Circūcidimini ⁊ auferte ꝑputia cor-
diū veſtroꝝ. Et hec q̄dē v̄tus hoieꝫ ad vitaꝫ
ſpūalē ponit vel gignit. ita hō diabolū ⁊ mun-
dū vincit ⁊ offendit. ⁊ eū i arido ponit vbi non
hꝫ requiem. Iuxta illud Luc̄. xj. Cū imundus
ſpūs exierit ab hoie āmbulat ꝑ loca arida q̄rēs
requiē ⁊ nō inuenit. Ideo dr̄ Eccl̄i. xviij. Poſt
ꝯcupiſcētias tuas non eas. ⁊ a voluntate tua
auertere. Si eni p̄ſtas aie tue ꝯcupiſcētias ei⁹
faciet te i gaudiū inimicis tuis. ſcꝫ mūdo ⁊ dia
bolo ⁊ carni. q. d. Intemꝑantia locuꝫ diabolo
parat. q: ipſe dr̄ dormire i locis humentibus.
Iob. xl. Septima virt⁹ ē fortitudo. et eſt q̄rta R
cardinalis. ⁊ hec multuꝫ cōpetit ſtatui in quo
ſumus. Mūdus iſte loc⁹ certaminis ē et labo-
ris. Ideo in p̄nti vita valde eſt nob̄ neceſſaria
fortitudo. Quia Eccl̄s. iij. Tp̄s belli ⁊ tp̄s pa-
cis. Glo. tēpus belli in p̄nti. Iuxta illud Bern̄
In mūdo iſto q̄ſi i ſtadio certaminis ſum⁹ po-
ſiti. Ideo exhortat̄ dn̄s quēlibet ad fortitudi-
nem. Ioſue. j. Confortare et eſto robuſtus. Et
q̄re homo debet eſſe fortis. ratio ē. q: fortitu-
do de hoſtib⁹ triūphat. Iuxta illud. ij. Reg.
xxij. Accinxiſti me fortitudine ad pliuꝫ. incur-
uaſti reſiſtentes mihi ſubtus me. Nam virtus
fortitudinis inſuperabilis eſt. Totus eni mū-
dus vincere non poteſt vnum hominē. in quo
eſſet vera fortitudo animi. Quia dicit Seneca
Facilius eſſet gentem vnamquāq; ꝙ vnum ho
minem ſuperare in quo eſt animi fortitudo Et
dicit notant̄ de fortitudine animi. nam fortitu-
do ē duplex. corporalis et ſpūalis. De corpo-
rali dicit pſ̄. cxlvij. Nō i fortitudine equi volū
tatem habebit. Et. j. Reg. ij. Nō in fortitudi-
ne ſua roborabitur vir. De hac etiam dicit ſa-
piens. Verti me ad aliud. vidiq; ſub ſole. nec
velocium eſſe curſum, nec fortium eſſe bellum

Eccſ.ix.⁊ Eſa.xxx Erit vobis fortitudo pha
raonis in ↄfuſionem. Spūalis autē conſtan
tia animi.qua homo pſeuerauerit viuit virtuo
ſe.De q̄ Prouer.vl. Fortitudo et decor indu=
mentū eiꝰ. Et iterꝝ. Accinxit in fortitudine lū
bos ſuos.et hec vincit oēs inimicos. Et nota
ꝙ omnes qui ſpūaliter naſcunꝣ in his ſeptem
virtutibus viuere eternaliter cōprobantur

De eadem dominica. Sermo in euangeliū

Qum eſſet ſero

die illa vna ſabbatoꝝ .⁊ fores eſſent
clauſe.vbi diſcipuli erant ↄgregati,ꝓpter me=
tū iudeoꝝ. Uenit ieſus ⁊ ſtetit in medio diſci=
A puloꝝ. ⁊ dixit eis . Pax vobis. Joh.xx. Qñ
auis mater cū pullis ē ī nido pulli ſunt leti. et
ſolent ei alis applaudere . qꝛ ab ea,ꝓtegunꝣ et
paſcunꝣ. Si aūt ab eis volauerit triſtanꝣ.⁊ in
cunis nidi ſe abſcōdūt ,ꝓpter metū accipitris
aut falconis. Spūaliter p auē ītellige tempa=
lē felicitatē. Quia Sap.v. Salomon cōpat eā
aui trāſuolanti.cum dicit. Tanꝙ auis q̄ trāſ=
uolat in aere .nullum inuenitꝣ veſtigiū itineris
illius.ſed tm̄ ſonitus alarum verberās leuem
ventum. Sicut eni auis velociter trāſuolat.⁊
nullū veſtigium itineris p qḋ volat derelinq̄t
ita felicitas huius mundi cum ſuis honoribꝰ
⁊ dignitatibus cito tranſit. Hec quidē felici=
tas temporalis quādo ē cū hominibꝰ ī nido
huius mūdi ipſi ſunt leti. Juxta illud Job.xxj
Tenēt tympanū ⁊ citharā.⁊ gaudēt ad ſoni=
tū organi.⁊ ducūt ī bonis dies ſuos . Si autē
hec tēporalis felicitas euolauerit ab eis p in=
fortuniū triſtātur .ſicut liquet de apl'is chriſti
Nam qñ in pſentia chriſti nullum defectū ha=
buerunt ſicut Luce.xxij.cum querēte dño. qñ
miſi vos ſine ſacculo nunquid aliq̄d defuit vo
bis? illi dixerunt nihil.tunc ipſi leti fuerūt Si
cut teſtatur dñs Mat.ix. Nunq̄d poſſunt filij
ſponſi lugere ꝙdiu cū illis eſt ſponſus .q.d.
non. Poſtꝙ autem illa felicitas fuit ab eis ab=
lata.triſtabanꝣ ⁊ timebant.ieiunabāt ⁊ abſcō=
debant.ſicut pdixit eis chriſtus. Mat.ix. Ue
niēt dies cum auferetꝣ ab eis ſponſus.tunc illi
ieiunabunt. Et de hoc dicit pſens euāgelium.
Cū eſſet ſero. in quo dicitꝣ ꝙ erant clauſi,ꝓpt
metum iudeoꝝ. Et quattuor hic breuiter tan=
gunꝣ.ſcꝫ pſentis vite inſtabilitas.ibi. Cū eēt
ſero. Et diligēt cautele neceſſitas.ibi. Fores
cēnt. Corpis clarificati ſubtilitas.ibi. Uenit
ieſus. Diuini doni pcioſitas. ibi. Pax vobis
ego ſum. Quantū ad primū ponitꝣ pn̄tis vite
B inſtabilitas.cū dr̄. Cum eſſet ſero die illa vna
ſabbatoꝝ. Ubi nota antiqui pingebant vitā
pn̄tem ī forma hoīs ſtantis ſup globo rotūdo
habētis candelā accēſam ⁊ euerſam. Et ſuper
caput hos verſus. Eſt mihi vel mūdo.ideo ſto
veſte iocūdo. Sto ſup incerto.vitā cū lumine
verto. In q̄ pictura inſtabilitatē pn̄tis vite fi=
gurabāt. Nā ſicut globꝰ ī quo ſtat hō cito ver
titꝣ ⁊ ipſe deijcitꝣ.ſic vita pn̄s cito vertit hoīem
de,pſperitate ī aduerſitatē.de leticia ī merorē
de requie ī laborē.de diuitijs ī pauptatē.⁊ tā=
dem ḋ ſanitate ī mortalitatē. Ideo hec eſt dies
aduerſitatꝭ . dies flebilitatis.dies laborioſita
tis.dies pauptatis.⁊ dies mortalitatis. Pri=
mo q̄dē h̄ ē dies aduerſitatis. Qḋ,pbat beatꝰ
Gregꝰ.v.moral'. Si inq̄t ſubtiliter ↄſideretur
quicq̄d h̄ agitꝣ pena ⁊ miſeria ē.⁊ tm̄ hoc ipſū
ꝙ vita noſtra tātis repletꝣ miſerijs miſericor=
diter diſpēſatꝣ. Et idē dic.xxiij.moral'. Secre=
to dei ↄſilio agitꝣ.vt huiꝰ pegrinatiōis tpe via
electoꝝ turbetꝣ . Uia quippe eſt vita pn̄s q̄ ad
patriā tēdimꝰ. Et idcirco beati occulto dei iu
dicio frequēti dei pturbatiōe ↄterūtꝣ.ne nimiſ
,pſpera diligamus. Iſtud ſatis ↄſiderauerat.
Salomō qñ in oībꝰ q̄ fiunt ſub ſole vanitatem
vidit ⁊ afflictionē ſpūs. Et iō dixit Eccſ .ij.
Taeduit me vite mee vidētē mala vniuerſa eſſe
ſb ſole.⁊ cūcta vanitatem et afflictiōē ſpūs.
Sꝫ q̄re ↄtingūt aduerſa bonis ī hac vita. Ad C
hoc dico ꝙ p aduerſitatē ⁊ tribulationē ſecu=
riꝰ vehūtꝣ ad portū ſalutis eterne. Quia dicit
Ariſ.ī ,pbleumatibꝰ.ptic'a.ij.,pbleumate.iij.
ꝙ aq̄ ſalſa multo fortiꝰ ⁊ ſecuriꝰ portat nauem
ꝙ aq̄ dulcis ⁊ eiuſdē quātitatis. Cuiꝰ cā ē. qꝛ
aq̄ ſalſa ē corpulētior et denſior ꝙ aq̄ dulcis.
Unde ſi ouū ponatꝣ iṇ aq̄ ſalſa ſupnatat. Si in
aqua dulci ſubmergitꝣ . Et aliq̄ ignorātes hāc
diuerſitatē penes leuitatē ⁊ ḡuitatē in aquis
onerati pmitus ī mari. damnificati ſunt in flu
minibꝰ.vt dicit Ariſ.in li.methe. Et ideo ſecu
riꝰ ↄtingit nauigare ī mari ꝙ ī fluminibꝰ. Mo
raliter aq̄ maris ē vita pſentis aduerſitatis ⁊
tribulationis.q̄ eſt ſalſa ⁊ amara nimis.ſed tm̄
ē breuis. Juxta illud amādi in hora.ſa. li.j.c.
xiij. Tribulatio cū pn̄s eſt meſticiā pſtat .cum
autē pterit ⁊ victa fuerit.ſumme letificat. bre=
uē habet amaritudinē ⁊ longā ↄſolationem.⁊
hoc ptꝫ hic de apl'is qui in paſſione chriſti fue=
runt nimis amari.et adhuc hodie,ꝓpter metū
iudeorū triſtes incluſi. Sed ⁊ hoc breue fuit.
qꝛ dñs eis apparēs ſpiritūſanctū dedit.cū di=
xit. Accipite ſpiritūſanctum ⁊c̄. Sicq̄ꝫ breuis
amaritudo aduerſitatis verſa ē ī longitudinē
iocūditatis. qꝛ gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño
Sed nauis ē pſona bene onuſta virtutibus ⁊
gratijs. Juxta illud Prouer.vl. Facta ē quaſi